

14.000 frt fizetéssel és ápr. 8-án fellépett a „Portici-i néma” Masaniello szerepében, szept. 20-án pedig Mignonban Meister Vilmost kreálta. De itt sok irigye volt és Orczy báró intendáns se tudta eléggé megbecsülni a kiváló művészt, — erre Stéger májusban megvált az intézettől, 4000 frt. kárpótlással. Hívták ugyan külföldre, hiszen hírneve messze földekre eljutott, de hazáját elhagyni nem volt kedve, — inkább visszavonult és 1874 május 17-én Szentendrére költözött, ahol visszavonultan élt. 1910 szept. havában megülte házassága 60 éves fordulóját. 3 kötet naplója a Nemzeti Múzeum tulajdonába jutott. (Lásd: dr. Fabó Bertalan: „Erkel Ferenc Emlékkönyv”-ében: „Erkel éneke” c. cikket.) A kiváló művész főbb szerepei ezek voltak még: Ernani, Zampa, Lionel (Mártha), Arnold (Tell Vilmos), Masaniello (Portici-i néma), Manrico (Troubadour), Edgardo (Lamermoori Lucia), Raoul (Hugonották), Leydeni János (Prófeta), Elvino (Alvajáró), Mantuai herceg (Rigoletto), Severo (Norma), Tannhäuser, Bánk bán, Hunyadi László, stb. (Erődi Jenő.)

Steinhardt (Szekeres) Géza színész, sz. 1873-ban, Léván. 1890-ben lépett fel először a Folies Caprice-ban, nagy sikerrel egy német darabban. Itt 18 évig működött és úgy színészi kvalitásaival, mint egyéni magánszámaival egy különleges zsánert tett népszerűvé. 1908. októberében nyitotta meg a Rákóczi-úton a Steinhardt-mulatót, amelyet 10 évig sikerrel vezetett, 1917-ben bevonult katonának és a háború után régi riválisával, Rott Sándorral társulva, 10 évig vezette a Révai-uccában a »Kis Komédiák-t, a volt Folies Capricet. Idővel a német előadásról áttért a magyar előadásra és az általa kultivált és német nyelven bevezetett műfajt magyar nyelven is népszerűsítette, de az egyenletlenség megszüntette a kedvelt kis színpadot. Steinhardt ekkor egy időre visszavonult a színpadtól és a film felé fordult és egy magyar filmet is gyártott. A nehéz viszonyok az ő anyagi helyzetét is megtámadták, de csüggedés nélkül, 1930. októberében az Akácfa-uccában újból egy kis színházat nyitott, amely nivós

előadásaival újra megszerezte neki régi népszerűségét és amely szép reményekkel küzd meg a nehéz gazdasági viszonyokkal.

Stella Adorján, hírlapíró, sz. 1897 jan. 30-án, Középlakon, Kolozs m. Tanulmányait Nagyváradon és Kolozsvárott végezte. Részt vett a világháborúban és mint rokkant szerelt le. Kitüntetései: arany vitézségi érem, kétszer a kis ezüst és a bronz vitézségi érem, a háromsávós sebesülési érem, a Károly-csapatkereszt és a német emlékérem. A lucki áttörésnél kapta első kitüntetését. 1917 aug. havában a Brestovica-völgyben tizedszer sebesült meg. Baján és Kolozsvárt működött előbb, majd Szabadkára ment. 1921 jan. havában Budapesten Nagy Endre lapjánál dolgozott, onnan Az Est-lapok szerkesztősége hívta meg. Színműfordításai: „Az ötőrai vendég”, vj. 3 felv. Irta: Hennequin és Veber. Bem. 1925 máj. 8-án, a Magyar Színházban. „Uraim, csak egymás után”, bohózat 3 felv. Irta: Yves Mirande és Mouezy Eon. Bem. 1926 dec. 1-én. Fővárosi Operett Színház. „Finom kis lakás”, bohózat 3 felv. Irta: Auguste Achaume. Bem. 1927 márc. 18-án, a Fővárosi Operett Színházban. Betiltották 1927 márc. 30-án. „Az ügyvéd és a férje”, vj. 3 felv. Irta: Berr és Verneuil. Bem. 1927 ápr. 9-én, Belvárosi Színházban. Századoszor 1927 dec. 10-én ment. „A zebra”, bohózat 3 felv. Irta: Armont és Nancy. Társfordító Lakatos László, Bem. 1927 ápr. 29-én, a Fővárosi Operett Színházban. „A szombatesti hölgy”, vj. 4 felv. Irta: Berr és Verneuil. Bem. 1927 okt. 3-án, Belvárosi Színházban. Ötvenedszer 1927 nov. 23-án ment. „Mersz-e, Mary?” angol operett 3 felv. 9 képben. Irta: Yves Mirande. Társfordító: Harmath Imre. Zenéjét szerezte Vincent Yaumans és Irving Caesar. Bem. 1927 nov. 5-én, Király Színházban. Századoszor: 1928 ápr. 8. „Finom kis család”, bohózat 3 felv. Irta: Auguste Achaume és Marcel Du-